

Храм мистецтва опустів без митця

У Полтаві відкрили виставку робіт загиблого від кулі «рашистів» художника, кераміста Святослава Пашинського

На портреті Святослав Пашинський у військовій формі.

Декоративні тарелі, панно, композиції — усього 17 робіт представлено на виставці під назвою «Сповідь», яку відкрили цими днями в Художньому салоні, що на вулиці Соборності в Полтаві. Це доробок воїстину талановитого, самобутнього митця, члена Національної спілки художників України, лауреата премії імені Миколи Ярошенка, викладача Полтавської дитячої художньої школи, патріота, людини широкої душі, яскравої особистості Святослава Пашинського, котрий загинув 26 березня в «гарячій» точці Запорізької області, захищаючи свободу й незалежність нашої країни. Йому недавно виповнилося 44 роки.

За словами голови Полтавської обласної організації Національної спілки художників Укра-

їни Юрія Самойленка, на виставці презентовано лише ті твори, що були в майстерні майстра, а також у рідних. До них не змогли долучити робіт, що знаходяться в Полтавському художньому музеї, — у зв'язку з воєнним станом його фонди нині оберігаються особливо. Але й ця децида творчого спадку митця свідчить про масштабність його таланту, глибину поглядів, величезний потенціал, якого він повністю так і не встиг реалізувати. Аби пом'янути митця, майстра своєї справи й іще раз доторкнутися до його творчості, у залі Художнього салону зібралися його колеги, учні, друзі, сини і вдова Ірина, також художниця, викладач дитячої художньої школи.

На портреті Святослав Пашинський у військовій формі. У

2014—2015 роках він ніс службу в зоні АТО. Коли ж росія розпочала широкомасштабне вторгнення в Україну, не чекаючи повістки, сам пішов до військкомату й попросився на фронт. «Він став на захист Вітчизни, бо відчував потребу захистити ще й наші матеріальні та духовні цінності. Адже ворог хоче найперше знищити нашу культуру, привласнити нашу історію, — акцентував Юрій Самойленко. — Святослав міг працювати з різними матеріалами. Та його улюбленим матеріалом була кераміка. Як глина — та основа, з якої він створював свої роботи, — проходить термічну обробку в печі, так і сам автор пройшов крізь горнило життя і став не лише справжнім професіоналом своєї справи, а й гідним захисником України».

Живописцем у кераміці назвала Святослава Пашинського директор Полтавського художнього музею Ольга Курчакова. «Його роботи на перший погляд видаються простими. Водночас вони глибоко філософські, — зазначила вона. — Це велике щастя для нашого музею й полтавської громади, що Святослав Пашинський став лауреатом премії імені Миколи Ярошенка, встиг отримати її за життя. Глибина його таланту художника очевидна. Про це свідчать надзвичайно витончені роботи митця. Отвори в оццюму триптиху, де втілені традиції наших предків, нагадують мені отвори дула рушниці, спрямованої на ворога, який посягнув на все, що є для нас цінним, важливим. Мистецтво — це зброя, якій нема чого протиставити. І коли дивився на абсолютно довершені в кольорі, композиції, глибині, філософії свої роботи Святослава, то розумієш, що вони не могли народитися просто так. Яскравий вогонь оцієї квітки художника, як вогонь Прометея горить у серці кожного нашого воїна, українця».

У Полтавській дитячій художній школі Святослав Пашинський викладав скульптуру. Директор цієї школи Ірина Конопля зізналася: дуже важко говорити про нього в минулому часі: «Святослава любили всі: викладачі, учні, їхні батьки. Свої шедеври він створював у власній творчій майстерні. Водночас із його ініціативи і в нашій школі з'явилася керамічна майстерня: ми придбали туди муфельну піч і гончарний круг. Він учив дітей

Присутні на церемонії відкриття виставки мали можливість іще раз доторкнутися до творчості воїстину талановитого митця.

не просто працювати з глиною, а ставити перед собою високу планку — створювати класні роботи, просто горів цим. Дуже важко замінити таку людину».

Щемливу промову виголосив доктор філологічних наук, професор Микола Степаненко: «Ми ходимо до храмів мистецтва, щоб знайти втіху для душі, поради. Сьогодні ж прийшли в зажурі. Бо є величний, оригінальний доробок — і немає самого митця, доволі молодого, талановитого, який тільки-но став на мистецький овид і почав потужно утверджуватися на ньому, ведучи за собою легіон вихованців і причащаючи їх, як священник у церкві високою духовністю. Він справді споглядав зорі в калюжах. Бо вхоплені ним миті із земного життя — це високі мистецькі штрихи. Ми сьогодні милувалися Полтавою в його візії, коли він зібрав до купи й убгав в один сюжет духовне і світське, показавши велич нашого міста, краю. Його птах летить у високість, ніби оберегаючи світ, кличучи до миру, якого так прагнув і сам митець. Попросимо ж сьогодні у Творця небесного, аби він оселив праведника, котрий передчасно відійшов у засвіти, поміж достойників. Земне життя в нього було красивим. Нехай же буде легким і небесний шлях, а той просвіток, який він лишив після себе, довго милуватиме спраглих на добро, втіху й мир людей».

Юрій Самойленко пригадав таку деталь: коли відспівували художника біля дзвіниці головного храму Полтави — Свято-Успенського кафедрального собору, багато хто був просто вра-

жений, почувши курликання журавлів у небі. «Вони не просто пролетіли мимо, а кружляли над велелюдним зібранням. Оцю містичність матеріалісту важко пояснити, — прокоментував він. — Душа вічна, і світла душа буде неодмінно підтримана Господом».

Логічним продовженням церемонії відкриття виставки робіт загиблого митця стала передача коштів, зібраних від продажу картин полтавських художників, дизайнеру Ірині Григоровій, котра досі займалася створенням автентичних сукоць, українських вінків, а нині разом із командою виготовляє бронезилети, які хоч і не сертифіковані, проте привірюються до 4-го класу захисту. Виставка-аукціон у Художньому салоні продовжує працювати, і за бажання тут можна придбати роботи місцевих авторів — виручені кошти будуть спрямовані до Фонду підтримки Збройних сил України.

Експозиція ж робіт Святослава Пашинського триватиме іще близько 10 днів. За словами Юрія Самойленка, обласна організація Національної спілки художників України ініціювала подання про створення меморіальної дошки на честь художника і воїна Святослава Пашинського. «Також є пропозиції назвати його іменем одну з полтавських вулиць, художню школу. Усі вони мають право на втілення в життя», — резюмував Юрій Олексійович.

Ганна ЯРОШЕНКО
«Вечірня Полтава»
Фото автора

Полтавці, які загинули, захищаючи Україну

Олексій Брідня (1989 року народження, м. Комсомольськ (нині Горішні Плавні)) — старший стрілець 2-го десантно-штурмового взводу 6-ї десантно-штурмової роти вій-

ськової частини А 0281 — загинув 8 квітня біля населеного пункту Довгеньке Ізюмського району Харківської області. Мобілізований 25 лютого цього року.

Володимир Отченашенко (49 років, селище Семенівка) — боєць добровольчого українського корпусу «Правий сектор» — загинув, захищаючи Україну.

Олексій Брідня.

Володимир Отченашенко.

Юрій П'ятниця.

Олександр Івашина.

Сергій Білокін.

Роман Бурб'їтко.

час виконання бойового завдання, помер 9 квітня у військовому шпиталі Дніпра.

Роман Бурб'їтко (1993 року народження, село Комишня Миргородського району) — боєць територіальної оборони міста Київ — загинув 20 березня, захищаючи Україну. У 2015—2016 роках брав участь у бойових діях на Сході України в складі добровольчого батальйону «Карпатська Січ».